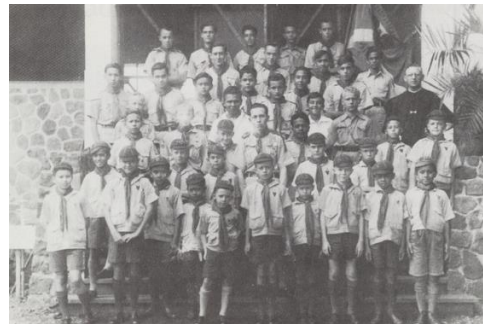

Herfi Bouman

Herfi Bouman was lid van Scouting. Hij was scout bij groep 8, Blauw, St. Tarcisius van de Katholieke Padvinders Bond in Bandung, verbonden aan de St. Petruskerk. Zijn groep werd in 1930 opgericht en groeide snel uit tot vier/vijf welpennesten, vier patrouilles en een goed geleide voortrekkersstam. Er werd veel aandacht besteed aan vaardigheidseisen, zoals

koken, houthakken, EHBO, Kompas lezen, en pionierswerk met bamboe als bouw materiaal. Op de foto staat hij als tweede van links op de bovenste rij. De technische improvisaties die zich, onder andere in de Jappenkampen, veelvuldig voordeden konden worden opgelost met de vaardigheden die hem door bekwame leiders waren bijgebracht.

Eén van de belangrijkste verzetsgroepen in Bandung is het Java-Legioen onder leiding van de Nederlandse Kapitein Reinder Gebbinus (Bies) de Lange, officier bij de generale staf. Groepen van Molukse ex-militairen sluiten zich bij hem aan. Scouts en scholieren worden ingezet voor verbindingdiensten. Onder hen waren de scouts Herfi Bouman, Dick van Logchem, Henk de Lange, Henk Greeven, Joop van Erp en Gerard Schouten. De groep scouts stond onder leiding van hopman 'luitenant' Van der Vorst. Gerard Schouten beschrijft later hoe hij zich bij deze groep aansloot; *In 1942 kreeg ik als oudste verkenners een verzoek om zich bij de voor hem onbekende vaandrig Van der Vorst te melden. Deze woonde bij de Familie van den Brink. De KNIL had de strijd niet vol kunnen houden. De vaandrig vroeg of ik wilde meehelpen om de guerrilla's die in het zuiden van de Preanger doorvochten, te bevoorraden. Wapens, munitie, medicijnen, benzine en conserven waren welkom. Met hulp van ander Scoutingvrienden kon ik direct aan de slag.*

De vijftienjarige Nederlands-Indische Herfi Bouman beschrijft: *'We moesten guerrilla's die hoog in de bergen zaten van allerlei etenswaren, wapens en munitie voorzien. Ook moest ik mensen met duistere praktijken bespioneren en 's nachts op de uitkijk staan. Dan droeg ik in een KNIL-rugzakje een deken tegen de kou.'*

De scouts werden bijeengebracht op een plantage in de bergen van de Preanger vlakbij Bandung. Ze werden daar geoefend door Indisch-Nederlandse, Ambonense, Menadonese en Timorese ex-KNIL-militairen. Er werden schietoefeningen gehouden die in de wijde omtrek te horen waren. De Kempeitai (Japanse militaire politie) werd gewaarschuwd en eind juli werd de onderneming overvallen. Er vielen twee doden. Van der Vorst werd gearresteerd en met hem ongeveer honderdzestig jongeren van wie een deel na hun vlucht gegrepen werd. De jongeren werden, na enige tijd in de Soekamiskin-gevangenis opgesloten te zijn geweest, naar een burgerinternerskamp te Tjimahi overgebracht. Veel Scoutingvrienden in de verzetsorganisatie overleefden de oorlog niet. Ook van der Vorst is door de Japanners geëxecuteerd.

In de verzetswijk in Almere dragen de straten de namen van Nederlandse verzetsstrijders in Nederland én Nederlands-Indië. Hier is ook de Java Legioenstraat te vinden, genoemd naar de verzetsgroep van jeugdige Nederlandse en Indisch-Nederlandse padvinders (W.O.II).

Meer informatie

[Verzetsmuseum | Persoonlijke verhalen](#)

[Pelita Nieuws nr.5 oktober 2020.pdf](#)

[Moesson | 15 oktober 1994 | pagina 32 - Moesson Digitaal Tijdschriftenarchief \(pictura-dp.nl\)](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.